

Lundavind i seglen

Lundavind nr 1 Kooperativ Ekonomisk Förening är nu behörigen bildad och instiftad. I tisdags kväll ägnade de röstberättigade stämmodeltagarna tre timmar i stadshallen åt att gå igenom stadgarna och fastställa paragraf efter paragraf.

Det var ett gediget arbete som stadgekommittén hade lagt ner på att ge föreningen en så stabil grund som möjligt att stå på. Ändå blev nästan varje paragraf föremål för diskussion och små ändringar. Genomgången gjordes i en mycket god och demokratisk anda under ordförandeskap av energibolagets ordförande Joachim Bogdanoff (c). På stämman medverkade han dock för sista gången som interimis-ordförande, eftersom han valt att inte vara med i Lundavind samtidigt som han är ordförande i Lunds Energi.

Efter stämman kunde han lämna över klubban till Agneta Paulsson, som valdes till föreningens ordförande, sedan stämman konstaterat att det först såg ut att bara bli killar i styrelsen. De sex övriga i Lundavinds styrelse blev Mats Lindén, Stefan Yard, Bengt Carlsson, Torbjörn Klittervall, Ingvar Hansson och Lars Ohlsson. Suppleanter blev Börje Svensson, Ann Schlyter och Arne Adolfsson.

Efter valfrågorna lämnade Torbjörn Klittervall i utvärderingsgruppen information om hur långt man kommit idag när det gäller val av vindkraftverk. Gruppen har inte tagit ställning ännu, men förberett ett frågeschema med vars hjälp man ska komma fram till vilket av tre olika danska fabrikat man ska välja. Det handlar om ett vindkraftverk med en effekt på ca 500 kW, dvs ungefär dubbelt så stort som vardera av de två vindmöllorna Anna och Bella, som Lunds Energi har igång på Värpinge.

När kraftverket kan levereras är ännu inte klart, men troligen kan det börja leverera vindenergi till medlemmarna någon gång sent hösten 1995. Då bör de 900 andelarna vara sålda – idag finns det fortfarande ett hundratal till försäljning. Priset per andel är ett elftedels basbelopp, så det lönar sig att slå till innan inflationen gör det.

Den som är intresserad att bli vindkraftverksdelägare är välkommen att kontakta Föreningen Lundavind, c/o Lunds Energi, Box 25, 221 00 Lund. Prata med Christer Böös, tel. 35 60 95.

För ett lyckligare Lund

Kurt Tucholsky berättade en gång om en "äldre, lätt påstruken herre" i Berlin, som inför ett val gick runt till de olika partierna för att bilda sej en uppfattning. Han blev emellertid alltmer villrådig ju längre han höll på, och därtill alltmer påstruken eftersom han överallt blev bjuden på öl.

Från de nyöppnade valstugorna på Stortoret i Lund går man nykter. Däremot riskerar man magknip av allt kaffe som man blir bjuden på av de välvilliga valarbetarna. Och förvirringen är svår att undgå även här.

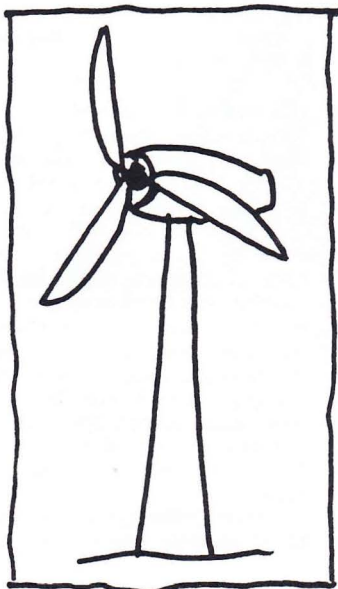
Mastig läsning

Så efteråt slog vi oss ner hemma med de sex fullmäktigepartiernas lokala program. Bara sex partier? Ja, varken vänsterpartiet eller nydemokraten har skrivit något ännu.

Det är man tacksam för. Läsningen blev mastig nog ändå. Ty så här många A4-sidor omfattar programmen:

Centern	17
Folkpartiet	33
Kristdemokraterna	23
Miljöpartiet	24
Moderaterna	6
Socialdemokraterna	16

Egentligen skulle man ta hänsyn till att sidorna rymmer olika mycket, att vissa program även innehåller något om landsting, kyrkopolitik osv. Men siffrorna räcker för att visa vilket stort och ambitiöst arbete som partierna lägger ner på att formulera sina kommunalpolitiska mål.

Tho

Tidens stora frågor

Hur förhåller sej då partierna till tidens verkligt stora lokala frågor? Jag menar naturligtvis, med utgångspunkt från insändardebattens omfattning och hetta, Hardebergaspåret och dubbelspåret.

Folkpartiet vill ge Hardebergaspåret "bättre beläggning (men inte asfalt), en liberal klivenhet som man kunde ironisera över. Men de ska ha en eloge för att de uttrycker en ståndpunkt i en aktuell fråga. Det gör inte de andra partierna.

Vad fp tycker om dubbelspåret till Kävlunge får vi däremot inte veta. Inte heller vad de andra fem tycker (fast centern uttalar att de inte vill ha något trippelspår till Malmö).

Mellanrubriken är förstås ironisk – vi menar att det för Lundaborna finns större frågor än så. Men tystnaden i de båda spårfrågorna är betecknande och besvärande. Alla partierna, även moderaterna, uttalar sej nämligen positivt och ofta utförligt om både tåg och cyklar. I bägge frågorna handlar det emellertid om mycket tydliga och konkreta målkonflikter (mellan småskurna lokalintressen och överordnade miljöhänsyn). Opportunistiskt tigande? Man kommer inte ifrån misstanken.

I alla fall ger man vatten på kvarnen åt dem som säger att politiker hymlar om frågor som engagerar "vanligt folk". Och villaägarrubriken på Oscarshem med omnejd fortsätter att pressa partiernas representanter om besked, så tigandet tjänar ändå inget till.

Ideologier

Fast det är typiskt för programmen. De talar mycket hellre om vad man är för än vad man är mot. Till undantagen hör moderaterna som är emot höjd kommunalskatt, socialdemokraterna som är emot skolpeng, miljöpartisterna som är emot Lunds expansion och kristdemokraterna som är emot skadegörelse och droger.

Förväntade ståndpunkter? Ja, men det är inget fel i att partierna är trogna sina ideologier och grundsatser. Det intressanta är om

man kan konkretisera dem till lokala krav. Jo, det lyckas ibland. Centern talar mer än de andra om de östra kommundelarna och säger bl.a. explicit att byskolan i Håstad ska få finnas kvar. Dessutom håller de fast vid kravet på en självständig Romele kommun. Kds vill skriva in i skolplanen och barnomsorgsplanen att all utbildning och barnomsorg "skall grundas på värderingar som är förankrade i kristen etik och västerländsk humanism". På nationellt plan led de nederlag i debatten om den kristna etiken men i Lund har de inte gett upp, och varför skulle de?

Kraftfulla chefer

Ideologiskt är det förstås också att mp kallar sitt kommunala program "Lund, ett kretslopps-samhälle". Men det är inte moderaterna som har titeln "Krafttag för Lund" utan kds.

Kristdemokraterna förefaller uppriktigt oroade över Lunds framtidsutsikter och det kan man ju vara. Räddningen ser de i bättre kommunala chefer, något som ägnar ett långt och fascinerande avsnitt åt. "Kommunen skall centralt arbeta fram en övergripande chefspolicy, som skall innehålla samtliga generella krav som skall ställas på alla chefer i Lunds kommun. Även chefsens roll och uppgifter skall belysas. Allt detta skall finnas samlat i en skrift angående gott ledarskap." Programmet formulerar sedan begrepp som "chefs-försörjningsplaner" och "chefs-försörjnings-åtgärder".

Ännu mer fascinerande hade det varit om kds hade gett konkreta exempel på nuvarande förvaltningschefer som inte uppfyller dessa kvalitetskrav. Det gör de inte, i motsats till VB som genom åren har sagt ett och annat i ämnet.

Årets krav

I sex små kammare sitter alltså aktivister i sex olika partier och plöjer på varsitt program. Sen diskuteras och antas programtexten i församlingar som inte alltid är så stora de heller.

Någon inbördes kontakt har programskrivarna naturligtvis inte. Ändå finner man när man jämför texterna att många krav är märkvärdigt lika. Fast det är inte så märkvärdigt utan beror på att det

Forts. på sid 4.

Efter en lång het sommar

Det är väl lika bra att säga från början vad jag har gjort i sommar. Jag har varit i Kaustinen på musikfestival och lyssnat på finsk dragspelsmusik. Det var bra. Därutöver har jag varit på segeltur i Stockholms skärgård, som man har hört så mycket talas om. Det var vackert, ungefär som på Möckeln eller Sommen, mycket skog. Det kändes som att semestra med husvagn: lata stillasittande förmiddagar i sittbrunnen, transport på eftermiddagen och sen letande efter en uppställningsplats med bra grillmöjligheter. Man har liksom allt med sig, men det höll på att sluta illa - vi hade glömt vitlökspressen. Vid sista nattkvarteret var vi på förtöjningsstället sexton båtar (uppskattat medelpris 250 tusen SEK) med 10 meters lucka och själv väckte jag förstämning i flera besättningar när jag var uppe och kissade från däck vid fyratiden. Tändvätskan från trädgårdsgrillarna lär vara ett stort miljöproblem i Los Angeles-regionen och frågan är om det inte håller på att bli likadant i Stockholms-trakten; sikten var klart nedsatt när rökmolnen i kvällsbris drog sig in mot land.

Privat

Jag var i den nya Konsumaffären på Värpinge häromdan, en ljus och fin affär i den nya gröna stilen.

Emellertid skulle skulle jag bl.a. köpa det utmärkte blåvita flytande diskmedlet och den något mindre utmärkte men fullt hedervärda blåvita shampooflaskan. De fanns inte. När jag frågade den 20-åriga tjejen i kassan varför, sa hon, och detta är sant: "Det här är en privat affär. Vi tar inte hem så många av de blåvita varorna." Det framkom efter hand att vad hon egentligen menade var att butikschefen själv väljer vilka varor som ska tas hem, och det får man väl respektera, även om jag skulle vilja haft det annorlunda.

Men det intressanta var hennes ordval. Arvet från 80-talet i fråga om samhällsklimat och tidsanda kommer vi att få bära med oss länge. Jag har dåligt samvete på den punkten. Hur kunde vi låta detta hända, vi märkte ju ändå vartåt det barkade?

Missbrukad kvinnokraft

Jag tillhör dem som uppskattar Gun Hellsvik som lundapolitiker och som offentlig person. Hon var framgångsrik som kommunalråd och fullmäktigedebattör, en god representant för det akademiskt borgerliga Lund som så självklart styr den här stan. Bl.a. markerade hon distans till de mest rabiate bilmoderaterna i fullmäktige. Helt enkelt en dugande människa som desutom alltid ger intryck av att

våga vara sig själv utan att falla in i gängse politikertjafs.

Desto tristare var det att möta henne på Lunds affischtavlor som garanti för fler poliser i moderaternas öppningskampanj och i TV som primitiv kriminalpolitiker. Såna kampanjer i början av en valrörelse är till för att få upp entusiasmen i de egna trognaliden - i moderaternas fall inklusive nu hemlösa nydemokrater - så budskapet var inte precis oväntat. Och det är klart, i moderat politik finns alltid plats för en battongmormor och rollfiguren är s.a.s redan utformad. Men det är tråkigt att Gun Hellsvik är beredd ta den, hon har andra och bättre sidor att ta fram. Jag tror det hade varit lyckligare om hon hade ägnat sig åt en översyn av handelsrätten, det hade väl behövts efter 80-talets svindlerier?

I försvarsfrågan

Ska inte Skåne försvaras, utropade Sydsvenskan häromveckan efter de blygsamma besparingsförslag som framförts vad gäller försvaret. Den Ohlssonska ledaravdelningens mödosamt uppbyggda *maverick*-attityd, med rundpallar åt alla håll, var plötsligt som bortblåst och fram steg gamle major Wahlgren rasslande om inte med sabeln så åtminstone med kockkärlen. Sverige är ett av de få

länder i världen som på 1990-talet ökat sina försvarsanslag. Varför? De polska marininfanteristerna kan åtminstone inte på de närmsta tio åren förväntas storma uppför Hammars backar och under Tysklands överhöghet ska vi ju ändå hamna med fredliga medel om EU-anhängarna får det som de vill.

Hade de s.k. försvarsvännerna fått sin vilja igenom från 1920-talet och framåt, hade Sverige förmodligen ännu haft kavalleriregementen. Som VB:s lant-, sjö och flygmilitäre medarbetare vill jag värna försvaret från dess mest högljudda vänner. Ta det lugnt ett tag och dra ner, och var beredda att komma igen när det kan behövas.

På frågan om hela Skåne ska försvaras vill jag som privatperson säga, nja, kanske inte riktigt hela, t.ex. inte den fula Ängelholms-slätten. Lite tveksamt är det också med den risiga mellanbygden i trakten av Höör. Segevång kan saklöst offras.

Lucifer

Kan det inte vara så att föreståndaren faktiskt har tagit över = köpt Konsumbutiken (men behållit namnet)? Så har ju skett på andra håll i stan.

Korrläsarens anmärkning

"Snabbtåg är bara till för EU-byråkrater"

Inbland faller bitar på plats, klara mönster uppstår.

Själv ställer jag upp på vänsterpartiets liberala flyktingpolitik. Jag tycker att Sverige ska gå med i EU så att vänstern kan agera på en större politisk scen. Jag gillar kollektiva lösningar i allmänhet och tåg i synnerhet, inser att järnvägen inte kan leva av vackra ord utan behöver resenärer och därför måste bli modernare och snabbare för att kunna attrahera folk.

I en kort insändare i försomras fann jag min motpol, en skribent som formulerade den mening som rubriken ovan citerar. Han var alltså emot snabbtåg, emot EU och dessutom anhängare till (det framgick i annat sammanhang) det flyktingfientliga partiet Kommunens väl i Kävlinge.

Där bodde han nämligen, och hans mentalakarta slutade tydligen i höjd med Lackalänga. De kommande snabbtåg är ett av motiven för att bygga dubbelspår till och genom Kävlinge. Ni har nog sett att motståndsgruppen "Banbrytarna" nu finns i både Lund och Kävlinge, och att det är på den senare orten som kampanjen mot dubbelspåret har verklig fart och folkligt stöd.

Bakom denna utveckling ligger alltså Kommunens väl, ett parti

startat av Kenneth Sandberg, han som för sin flyktingpolitiska linje är den ende som i någon tid har blivit utstött ur vänsterpartiet. I riksdagsvalet ställer Kenneth upp för Sjöbopartiet. Inte kommer han in i riksdagen, men han blir med säkerhet ledare för en stor grupp i Kävlinge kommunfullmäktige. Han har ju funnit en oslagbar missnöjeskombination: flyktingarna och dubbelspåret. Och så EU.

Farligt, farligt

När det gäller flyktingarna är väl de allra flesta vänsterpartisterna pålitliga. Det gäller tyvärr inte tågen. Jo, i teorin och i programtexterna är järnvägen fördömlig och ska satsas på. Kommer det till konkreta projekt blir det lätt ett annat ljud i skällan.

Argumentet på modet är att järnvägen är Farlig. Tågen kan spåra ur. Välder då en ammoniaklastad godsvagn är katastrofen ett faktum. Nu senast var det en vältalig insändare som skrämdes med sommarens urspårning i Varberg och talade om de dödsolyckor som järnvägstrafiken årligen vållar.

Urspårningen i Varberg berodde på att en bil med olagligt hög last hade krockat med en järnvägsbro. De allra flesta allvarliga olyckor där tåg är inblandade drabbar

bilister som kört mot rött vid obevakade övergångar eller fastnat mellan bommar som varit på väg ner.

Det är bilarna som vållar olyckor, inte bara på vägarna. De boende i Oscarshem har större objektiv anledning att oroa sej för exploderande tankbilar på Norra ringen än för godsvagnar som gått av spåret.

Det är inget argument som går hem hos Tåggruppen eller Banbrytarna. Deras medlemmar kör bil. Vad gör det dem om pågågshållplatsen vid Gunnesbo försvinner?

Liksom Skånepartiet

Vänsterns dubbelmoral i de frågorna kan just nu studeras i Malmö. I sitt kommunalpolitiska handlingsprogram (en läsvärd och ambitiöst utformad skrift) kräver de att järnvägsspåret mot Trelleborg och Öresundsbron blivande landfäste ska flyttas ut ur stan, en mycket kostsam åtgärd med stora nackdelar för tågtrafiken. Men se, den modebetingade rädslan för tåg har gripit även de boende kring Kontinentbanan, och vänsterpartiet vill skära pipor i den vassen. Liksom f.ö. Carl Herslows Skånepartiet.

Någon Citytunnel, som gör att tågen på bron inte riskerar att

tidsmässigt bli utkonkurrerade av bussarna, och som skulle ge tiotusentals boende och arbetspendlare (inte minst från Lund) bekväm tillgång till pågatågs-systemet, vill vänsterpartiet i Malmö naturligtvis heller inte ha. Liksom Skånepartiet. Det talas om några träd (som vänstern heroiskt hotar med att klättra upp i om motorsågarna nalkas), och så sägs det att miljarderna kan användas bättre till andra trafikinvesteringar, t.ex. spårvagnar. Det låter bestickande, men i den praktiska politiken skulle tunnelmiljarderna frysa inne. Vad var det som kollektivtrafiken i Malmö skulle få enligt Hulterströmöverenskommelsen? Jo några reserverade buss-filer.

Förstn, om det blev allvar av med spårvagnsutbyggnad i Malmö skulle väl vänsterpartisterna stötta någon folklig opinion som tyckte att det gnisslade i kurvorna.

(I Malmö har det gått troll i parkträden. Det satt vänsterpartister i den handfull som skulle fällas för biblioteksbygget. Varför ska vi ställa upp för Folksam och S-koncernens Triangelprojekt?)

Oändligt fusk

– Får ni göra avdrag för mat och

Forts. på sid 4.

Vad är det som gäller i valen i år?

Det går inte att komma ifrån att ett annalkande val får en att fundera; så är det väl alltid, men årets sats provocerar åtminstone hos mig en ovanligt stark kombination av djup bekymran och spirande optimism – men mest av allt en stor förvåning. I en period då vi inom några månader förväntas ta ställning till om vi skall eller inte skall ingå i ett försök att integrera Europa har den frågan lagts på hyllan tills vidare – det får vi tydligen ta itu med senare, när vi har bestämt oss för vilket av blocken som ger mest "klara besked" om eländena som skall drabba oss framöver. Valdebatten har (hittills åtminstone) i fullständig extrem grad (medvetet?) koncentrerat sig kring enbart svenska, interna frågor, som om vi i den ena omgången skall låtsas att vi bor på en totalt isolerad ö där det enda viktiga är om någon ger/inte ger någon form av besked den 19 augusti eller vad det egentligen innebär att man får eller inte får en struntsumma för att passa sina egna barn. Det är klart att detta är viktiga frågor också, men med tanke på å ena sidan valet som skall följa och mest av allt, den historisk-politiska situationen i den gemenskap vi snart skall säga ja eller nej till förefaller uppdelningen av intresseområden närmast absurd. Och det är litet svårt att låta bli att misstänka en medveten strategi bakom denna tudelning.

För mig personligen innebär detta att anse sig som "vänster" (kanske till och med marxist?? Hu) inte minst ett djupt ansvar för att försöka tillämpa en medveten historisk analys, applicerad på det som händer just nu likaväl som på det förflutna. Det Marx och Engels bidrog med kan delvis jämföras med Freuds insats: ingen analys kunde längre bli densamma sedan ett antal dimridåer av olika slag klart och tydligt genomskådats, analyserats och presenterats. Den förpliktelsen gör onekligen att man har svårt att acceptera direktiven uppifrån att det vi just nu enbart skall bry oss om är huruvida man skall bara spara eller också höja skatter.

Farligt läge

Man behöver bara lyfta blicken det minsta från våra plånboksfrågor för att se att Europa, inklusive Sverige, befinner sig i ett farligt läge.

Högerextremismen i Europa liksom i Sverige skrämmer oss när den manifesterar sig som otäcka ynglingar med stora kängor som slår på folk; helt naturligt, men de är bara en liten yttre spjutspets av något mycket allvarligare. Normalt utgör de trots allt en isolerad grupp; något som definitivt måste hållas efter och helst krossas, men det finns något mycket värre: den extremhöger som har arbetat hårt på att göra sig

respektabel i möblerade rum och som just ni gör sig allt bredare i Europa. Valet i Italien visar ganska tydligt vad det handlar om: en ny, effektiv partiledare med slips och glasögon, tillräckligt ung för att inte ha personlig anknytning till en praktiserad fascism; ett folkligt missnöje med "etablissemangen"; arbetslöshet och invandrare. Hux flux blir det aldeles möjligt och rumsrent att vädra åsikter som för tio år sedan hade varit omöjliga. Idag (17 augusti) ägnar DN en helsida åt det oerhört framgångsrika belgiska partiet Vlaams Blok, det största partiet i Antwerpen med 25% av stadens röster. Två komponenter är basen för partiets politik: ut med alla invandrare i Belgien och en delning av landet i ett franskspråkigt och ett flamländskt land. Här ser vi den typiska kombinationen av intresseområden och argumentation: ut med invandrare (de kostar oss hederliga skattebetalare och tar jobben när det är hög arbetslöshet). Men sedan förlänger man ytterligare "vi-de"-resonemanget till att insistera på en slags folklig och språklig renhet.

Dragen känns igen

Vi känner igen resonemanget inte bara från tragedin i Jugoslavien utan också som ett av grunddragen i 30- och 40-talets fascism. Möjligheten att utgå från ekonomiska förhållanden (arbetslöshet och social misär) för att skapa en uppdelning av världen i de som är värda något på grund av etnicitet eller ras och de som inte är det är ständigt närvarande.

För närvarande utnyttjas den uppenbarligen konsekvent och framgångsrikt; så framgångsrikt att det också attraherar inte fullt så explicita politiska partier. Regeringskombinationen i Italien illu-

strerar detta återigen, liksom den gradvisa omsvängning i invandrar/flyktingfrågor som är klart observerbar i "normala" svenska partier efter framgångarna för ny demokrati. Att de sedermera lyckats spränga sig i luften hindrar inte på något sätt partistrateger på olika håll att fånga upp vad som kan vara populärt.

Två strategier

När det gäller EU-omröstningen kan man då utgå från två olika strategier: med tanke på extremhögerens framgångar i valet till Europaparlamentet kan man fråga sig om vi vill ingå som en liten del, med litet inflytande, i något som verkar allt mer vridas åt tanken på Europa som en befäst bastion mot resten av världen. Å den andra kan man tycka "in med oss, och låt oss arbeta för något annat." Men tyngden av EU som ett distinkt marknadsprojekt är förkrossande. Det är i grunden också den bilden som mest konsekvent presenteras för oss: ett utanförskap resulterar i att "marknaden" blir sur och inte bry sig om oss längre och kommer att straffa oss. Men oavsett vilket finns den en situation som inte längre går att blunda för, oavsett om vi är med eller inte: klasskampen håller raskt på att skärpa till, en efter lite andra linjer än de traditionella. Arbetare-kapital finns förvisso kvar, men den allvarliga skiljelinjen är nu den nord-sydliga: samma sak som i Marx' analys, men med lite annorlunda förtecken. De som har och de som inte har blivit andra grupper än de Marx observerade.

Låt det inte gå för långt

Detta är bakgrunden till min djupa pessimism: vänsterns fotfolk verkar inte för ögonblicket särskilt

energiska eller engagerade i att motverka den påtagliga faran från extremhöger. Samtidigt vet jag ju att en extrem alltid producerar sin motsatsreaktion. Problemet är bara att inte genom pur slöhet låta det gå för långt innan man reagera. Där är det ju då, just nu, så enkelt, att minsta insats i en valrörelse kan betyda något; det är åtminstone en markering, och ingen vet vad en liten handling kan få för konsekvenser. Så ut med oss; Gudrun Schyman jobbar som en häst, men hon kan inte bära allt ensam. Vi behövs alla; en timme offrad på politiskt arbete kanske tar en timmes TV-tittande eller påtande i trädgården. Är det inte värt det?

F.ö. kan jag meddela att en mig närstående äldre dam (82) just dekreterat sitt beslut att ffg rösta på v. Så nog kan det hända saker.

Charlotte Wikander

Driftstopp på Å&Rs reningsanläggning

De senaste dagarna har många boende på Klostergården noterat att det luktar lösningsmedel på området.

Lukten beror på att Åkerlund & Rausings nya reningsanläggning är ur drift. Det pågår servicearbeten på den. Driftstoppet ska vara denna veckan, och nästa

Företaget har varit hyggligt och informerat om driftstoppet. Men informationen har inte nått särskilt många. Några av oss ca 4-5 personer som mest högljutt har protesterat mot Å&R:s utsläpp har fått ett brev där företaget meddelar att det pågår service och att utsläppen är på samma nivå som innan reningsanläggningen togs i bruk. Men varken dagis eller vårdcentralen har fått veta något och inte flertalet av de boende heller. Det här ju ett planerat driftstopp så alla kunde fått kännedom om det i god tid.

Ett av kraven till företaget har varit att det ska informera de boende om när det är driftstopp. Både skolans rektor och personalen på dagis har poängterat att de kan anpassa sin utomhusverksamhet till tillfälliga driftstopp. Men företaget förstår inte vårt perspektiv. De tror uppenbarligen att om jag och några till får besked så blir vi kritiker tysta.

Dessutom är det ju hänsynslöst att planera in servicen av en reningsanläggning just den vecka när alla barnen kommer tillbaka till området, skolan börjar och dagis har inskolning för fullt. Det är inte så lätt att hålla barnen inomhus just nu.

Företaget har mycket att lära innan de kan skryta med goda relationer till sina grannar.

kajsa

"Vänsterns fotfolk verkar för ögonblicket inte särskilt energiska eller engagerade i att motverka den påtagliga faran från extremhöger."

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet (Se ovan).

NY ADRESS......

För ett lyckligare Lund

Forts. från sid. 1.

är Världsanden eller Tidsandan som har hållit i pennan.

Till Årets Krav skulle man kunna utnämna att flickornas idrott ska ha lika stora kommunala anslag som pojkmarnas. Och det genomgående exempel som nämns på flickors idrott är hästsport.

(I sakfrågan: de svenska nöjeshästarna är enormt resurskrävande och miljöbelastande om man ser till flockväxtareal och kväveutsläpp. Transporten av flickorna till de (av nödvändighet) perifert belägna ridhusen och stallen sker till 90 procent i bil. En enda häst kan vålla en allergiker besvär på hundratals meters avstånd. Det är alltså inte särskilt progressivt att kräva fler ridhus. Men det finns naturligtvis heller ingen anledning att hålla pojkarna med konstfruset under milda skånska vintrar.)

Goda idéer

Det finns många bra tankar och idéer i programhäftena. Jag gillar det socialdemokratiska förslaget att anlägga gräsplaner som flexibelt kan användas för nya sportgrenar – sådana dyker ju upp titt som tätt och åtgärden är billig. Visst behöver vi ett vandrarhem till, en fråga som miljöpartiet driver. Centern har en riktig kritik mot det regionala avfallsbolaget: "Sysavs målsättningar stämmer i dag inte överens med det av riksdagen beslutade arbetet med kretslopp."

Moderaterna berömmar sej av att ha bedrivit en bra socialpolitik

under de många år som man har haft ordförandeansvar för den nämnden, och för att vara moderater har de inte varit så dåliga.

För övrigt kan det noteras

att miljöpartiet säger att det "måste bli lättare för unga människor att starta eget lantbruk", ett krav som inte har hörts så ofta i svensk politik sedan 1920-talets krisår och då Sveriges hopp sades ligga i de unga arbetslösa som skulle odla upp övre Norrlands myrmarker. Oavsett hur kravet värderas undrar man vad kommunen kan göra åt sådant. Men mp är inte ensamt om att ställa lokala krav som nog borde riktas högre upp,

att samma parti vill att kommunen motverkar etablering av djurfabriker "där man inte ser till djurens väl utan endast ser djuren som en produkt". Kan någon som lever på att föda upp slaktdjur ha ett annat synsätt – vilket naturligtvis inte behöver förhindra ett anständigt betende mot de oskåliga,

att mp, återigen, vill uppvärdera arbete i den informella sektorn och nämner som ett exempel jakt. Man har visserligen hört talas om folk som lever av att gillra igelkottar, men någon stor binäring lär jakten aldrig kunna bli i Lund,

att kristdemokraterna vill prioritera "uppmuntrande av ökad delaktighet". Vad är det?

att folkpartiet inte kan stavatill centret, socialdemokraterna ine till ettåring och Stenfelt, miljöpartiet inte till Lunds, centern inte till Torne Hällestad och kristdemokraterna inte till professionell. Moderaterna verkar felfria.

Gr

"Snabbtåg..."

Forts. från sid. 2.

hyra också? Och hur är det med kläderna?

Frågade en förvånad amerikan när han fick höra om det svenska systemet med avdrag i deklARATIONEN för arbetsresor. Som har angripits av så många utredningar för sina bilresestimulerande och därmed miljöskadliga effekter, och av så många skatteexperter för de oändliga fuskmöjligheter som det inbjuder till. Det handlar om många miljarder som aldrig når statskassan. I var och varannan stuga ute i villaförorterna bor det småfiffelare. Tro mej, jag har suttit i både taxeringsnämnder och länsskattestyrelsen.

Politikerna vågar inget göra. De är sina bilresande väljares fångar. Jo, de försökte i samband med den stora skatteuppgörelsen men så backade folkpartiet ur. Vänsterpartiet var förstas emot förslaget till regelskärpning som sades drabba "glesbygdskilisterna". Jag minns partiets nuvarande parti-sekretärer, Maggi Mikaelsson, som då var satt i riksdagen, hur hon vid en föredragning nickade ja till alla sakargument mot reseavdragen, men som när slutsatsen – mindre frikostiga avdrag – bleknade och sa att det skulle hennes väljare i Västerbotten aldrig acceptera. Hon hade säkert rätt men man fick inte precis respekt för henne.

Hårt kontra mjukt

Nu ser jag i tidningen att Kvinnliga bilkåren i Malmö i Malmö har bjudit representanter för de politiska partierna på lunch och krävt bilavdrag inte bara för de "hårda" arbetsresorna utan också för "mjuka" resor, som att lämna barn på dagis.

Kerstin Håkansson-Sundin, som representerade vänsterpartiet, föll enligt referatet för detta jämställdhetsargument i tiden. Hon framhöll att partiet visserligen ville begränsa avdragen i princip, men att bilkårens resonemang i princip var riktigt.

Kanske är somliga vänsterpartister så stolta över att äntligen bli utsatta för lobbying, också de, att de rent automatiskt tackar för maten på bästa sätt. Men troligen är det den vanliga, sorgliga klyftan mellan principer och politik.

Vad blir nästa krav? Avdrag för resa till sommarstugan? För att skjutsa grabben till ishockeyträningen?

Gunnar Sandin

Vänsterns valrörelse i Lund

Valstugan på Stortorget är öppen måndag–fredag kl. 10–18, lördag 10–14. Telefon 123123. Välkommen in för information, diskussion, kaffe! (Kamrat 4 procent är särskilt välkommen.) Anmäl dej gärna för ett tvåtimarspass – det är givande att möta väljarna öga mot öga. Ring Margaretha, tel. 146401.

Istoppning av valmaterial pågår med forcerad takt eftersom den lokala foldern är något försenad. Hjälptill! Kom till valstugan eller ring Sven-Hugo, tel. 113433.

Affischbockar spikas på Bredgatan 28. Ta med en hammare och kom, spik finns. Ett skapande arbete! Vi är intresserade av personer som kan åta sej tillsyn inom olika områden.

Affischtryckning (lokala affischer) påbörjas inom kort. De sätts upp 26–27.8.

Appellmöte med Rolf Nilson & Röda Kapellet ti. 22.8 kl. 17.45 på Stortorget, med Roland Andersson & Panikorkestern på Lilla Fiskaregatan lördag 26.8 vid tolv-tiden. Håll utkik i VB efter tider m.m. för kommande möten. Reservera redan nu tid för Gudrun Schymans möte onsdag 31.8 kl. 17.

Student & högskolefoldern ska delas ut i studentbostäderna.

Valfonden behöver naturligtvis tillskott. Bösska finns på valbyrån.

MÖTE
MÖTE MÖTE
MÖTE MÖTE MÖTE

RÖDA KAPELLET. Fre 19.8. Bilavgång från Clemensorget kl. 17 och 18 till in-ternatet i Löderup. Möjligt för senkomna att avvika eller ansluta på lördag. Vi övar den valreper-toars som meddelades i förra numret men också flera fräscha stycken. Ta med lakan & notställ. Hemkomst till Lund sö. omk. kl. 15. Ingen rep. i Lund sö. 21.8. Ti. 23.8 och on 24.8 appellspel för v (valreper-toaren) på Stortorget, båda dagarna samling kl. 17.30.

Detta nummer gjordes av Rune Liljekvist och Gunnar Sandin.

VB-redaktörer: Thomas Schlyter, tel. 147505, och Kajsa Theander, tel. 132840.

Vid utebliven tidning ring Rune Liljekvist, tel. 115069.

